

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 429. Usque Ad Annum 483

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117816

§. 6. S. Hilarii Arelatensis Virtutes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66052](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66052)

Sæculum V.

A.C. 445.

ad Albinum, Præfectum Prætorio, & Petricium directa est, & tertio Idus Martii, Callypio Consulatum gerente, nempe 13. Martii, anno 447. data.

§. VI.

S. Hilarii Arelatensis virtutes.

Vita Hilari.
c. 17.

Sanctus Hilarius, postquam Arelaten rediit, omnem conatum adhibuit, ut S. Leonis animum mitigaret; hunc in finem plures scripsit epistolas. Primo Romam misit Ravennium Presbyterum, suum in Episcopatu Successorem, deinde etiam Nectarium, & Constantium Episcopos, quos Auxiliaris, Galliarum Præfectus, tunc Romæ præsens, exhibitis magnæ Reverentiæ signis excepit; sæpe cum ipsis de S. Hilarii virtutibus, præsertim de ejus constantia, & rerum humanarum contemptu colloqui amabat. S. Leoni etiam Papæ locutus est, ut ipsemet refert, ad S. Hilarium scribens, & subjungit: *ægre ferunt Homines, si ea loquamur fiducia, quam bona Conscientia*

sugg-

hac Lege Imperator Valentinianus; ipso facto Clericorum Nomine priventur, hæc verba facile explicari, & intelligi possunt non de Canonica Depositione, sed de tali, quæ solummodo in Foro Civili effectum haberet; Quod autem Episcopi a Regibus Christianis in Exilium mittantur, hoc ipso anno 1757. Exempla suppetunt.

suggerit, & delicatissimæ sunt Romano- Sæculum V.
rum aures; si paululum cederes, multum A. C. 445.

lucri, & nullum detrimentum relaturus
esses. Da istud precibus meis! & modica
mutatione has nubeculas dissipa. Hoc Re- c. 8.

sponso accepto, S. Hilarius rursus se Boni
 Pastoris officiis, & Pietatis operibus to-
 tum dedit, eoque fervore, ac si tunc pri-
 mum cœpisset; nulla alia cura viri Sancti
 animum, tribus, quatuorve annis, quibus
 supervixit, nempe usque ad annum 449.
 occupavit. (*)

Jam a sui Episcopatus Primordio pau- c. 8.
 pertatis, & corporis macerationum stu- Sup. XXIV
 diosissimus, qualis Monachus fuerat, per- S. 57.

mansit. Eadem tunica, quæ a Cilicio
 non abhorrebat, tam in æstate, quam
 hieme contentus erat; nudis semper in- c. 14.

cedebat pedibus, & suis manibus labora-
 bat. Mensulam sibi poni jubebat, cum c. 12.

libro, & filis, Notarius quoque ad scri-
 bendum paratus aderat; ipse subinde le-
 gebat, dictabatve, interim manibus fila S. Hilarius.
 tractans, & innectens funes. In terra Gennad.
 etiam colenda supra vires laborabat, vir c. 68.

pro nobilissimæ stirpis conditione educa-
 tus. Reficienti semper aderat, qui præ-
 legeret, qui mos ipso Auctore in Civi-
 tates

(*) Anonymus I. Fleurium arguit, quod Causæ
 S. Hilarii plus justo faveat; ipse vero in hac sua
 observatione eandem nimium deprimere vide-
 tur.

Sæculum V. tates introductus est. Die Dominica

A. C. 445.

media nocte surgens, triginta millibus
 seu decem Leucas, (*) pedes conficiebat
 officio intererat, sub quo concionabatur
 quæ omnia usque ad horam septimam
 est, primam pomeridianam tenebant. In
 domo communi cum Clericis suis dege-
 bat, unam tantum, sicut alii, Cellam
 habens. Ea in pauperes Charitate tra-
 grabat, ut ad redimendos captivos, que-
 cunque in Ecclesiis ornamenta ex argenti
 essent, & ipsa Vasa Sacra, vendi iusserit,
 posthac Patenis, & Calicibus vitreis usus.

S. Hilarius etiam arte benedicendi

c. II.

pro illius ætatis cultura præstabat, &
 Stili ejus Specimen in Elogio S. Honorati
 Antecessoris sui, habemus. Diebus Je-
 junii a Meridie usque ad horam quartam
 suis sermonibus populum informabat; &
 nullos præter agrestes haberet auditores
 ipsorum ruditati stilum simplicem accom-
 modabat, moxque oratione magis culta
 differebat, si doctiores supervenissent;
 ita nempe utramque Dictionem in pote-
 state habebat. Præfectum illius tempo-

c. IO.

ris sæpius, at privatim, commonuerat,
 quod, Judicia ferens, in leges æquitatis
 peccaret; verum nulla sequebatur emen-
 datio; cum quadam die, comitantibus

(*) Hic bene observat Anonymus I. Fleurius
 non advertisse, erratum esse in numero.

Ministris, Ecclesiam intrasset, tempore, quo S. Hilarius dicebat ad populum, Episcopus sermonem abruptit, dicens, indignum esse Praefectum, qui coelestem alimoniam acciperet, postquam data sibi Salutis Monita contempisset. Praefectus, confusionem non ferens, exiit, & vir Sanctus inceptam orationem profecutus est. Talis erat hujus Sancti Episcopi vita; at vero, fracta per jejunia, & labores continuos valetudine, annos non plures quadraginta octo natus, consumptus est. Vitam ejus scripsit Honoratus, Episcopus Massiliensis, ejusdem Discipulus, qui statum facit, ab Hilario conscriptas Homilias in omnia anni Festa, Expositionem in Symbolum, & magnum Epistolarum numerum superfuisse. (*)

Saeculum V.
A.C. 445.

Gennad. c.
ult. Vit. to.
I. S. Leon.
Martyr. R.
5. Maji. v.
ibi Baron.

§. VII.

(*) Der schmähsüchtige Uebersetzer, an statt daß er hätte einen größern Fleiß auf die Uebersetzung selbst, welche in diesen Blättern voll der Fehler ist, anwenden sollen, hat hier eine Anmerkung angehängt, part. 4. in welcher er den Heil. Leo beschimpfet; er saget: Vom Pabste Leo ist es nicht der feinste Handel gewesen, den er mit Hilario vorgehabt. Denn er nahm erstlich auf eine widerrechtliche, und den Kirchen-Gesetzen zuwiderlaufende Art, eine Appellation an. Und so weiter rücket er ihm noch sieben oder acht grobe Vergehungen vor, gleich als wenn er das Jus Canonicum besser verstünde, als der S. Leo Magnus.